

2015. április 25-én délután 16 órakor az Alsóvárosi temetőben kísértük utolsó útjára Bátyay tanár urat. Az alábbiakban közöljük a tantestület nevében elhangzott búcsúbeszédet, amelyet dr. Hauber Károly mondott el a református szertartáson.

Tisztelt Gyászolók!

Minden emberi sors egy lehetséges állásfoglalás a világgal szemben, ahová kivetett bennünket valamilyen ismeretlen hatalom - írja Babits Mihály. Sorsunkat addig alakíthatjuk, ameddig élünk adatik. Amint megszűnik dobogni a szívünk, sorsunk lezárul, hogy következzen a számadás. Odafönt az Öröklétben a Jóisten, idelent a múltó evilági életben szeretetteink, barátaink és ismerőseink vizsgálják meg tetteinket. Hiszem, hogy Bátyay Gyula méltónak bizonyul az örök üdvösségre. S tudom, hogy szeretett kollégánk, Bátyay tanár úr, amíg csak élünk, meg fog maradni jó emlékezetünkben.

Midőn rá gondolok, magam előtt látom magas, erőteljes alakját, élénk tekintetét, értelmes arcát, amely akkor is figyelemmel fordul a diákok és a kollégák felé, ha fáradtság tükröződik rajta. Látom, amint az órán lelkesen magyaráz vagy sétál a padsorok között meg-megállva, hogy a feladat megoldásában segítsen. Megjelenik előttem a Türr a folyosóján diákokkal beszélgetve, a tanári szobában órára készülve. Előttem van, amint a tornateremben teniszütőjét szorongatva a labdára összpontosít vagy egy-egy baráti összejöveten tréfálkozva beszél.

Emlékképeim egytől egyig a Türr Gimnáziumhoz kapcsolják őt. S valószínűleg nem csupán azért, mert még diákként itt találkoztam vele először, hogy később több mint 25 éven át kollégák legyünk. Hanem főként azért, mert élete, egyénisége összeforrott az iskolával. Itt tanított matematikát és fizikát felesége, Gertrúd is. S mi sem volt számára természetesebb, mint hogy itt diákoskodjanak gyermekei is: Borbála és Balázs. Hiszen ő is ide járt már középiskolásként, 1968-ban itt érettségizett jeles eredménnyel Erdő Imre tanár úr első osztályában. Mindössze 6 évre szakadt ki ebből a közegből: ebből ötöt Szegeden töltött, ahol a matematika-fizika szakot végezte el, egy esztendőn át pedig katona volt. 1974-ben kezdett el tanítani egykori alma materében. Kiváló tanáregyéniségektől vehetett itt példát. Ha csupán a reálszakos tanárokat emeljük ki ebből az időszakából, több legendás egyéniséget említhetünk Bujáky Miklóstól Varga Józsefig, Erdő Imrétől és Pénzes Ferenctől Varga Gyuláig.

Bátyay tanár úr rövidesen maga is kiváló pedagógussá, igazi tanáregyéniséggé érett, akire

felnézhetek tanítványai, s akitől példát vehettek fiatalabb kollégái. Széles körű tudása, logikus magyarázatai, lendületes és határozott óravezetése, igényessége párját ritkító matematika és fizikatanárrá avatták. Jellegzetes humora pedig összetéveszthetetlenül eredeti személyiséggé tette. Ez egyik legfőbb jele volt a diákok felé sugárzó szeretetnek, humánumnak. Segítségével képes volt még színesebbé tenni tantárgyait. Ha úgy vélte, diákjai elkalandoznak, elég volt annyit mondania: Már megint valaki nem beszélget – s tüstént helyreállt a fegyelem. Hadd idézzek az egyik róla szóló értékelésből: „Óravezetése határozott, szakmailag kifogástalan. Folyamatosan figyelemmel kíséri a természettudományokban végbemenő változásokat, eredményeket, ezeket beépíti a tananyagba. Tanítványi kellő szakmai tudásról tesznek tanúbizonyságot, eredményesen szerepelnek az érettségi vizsgákon, sikeres felvételi vizsgát tesznek a felsőfokú tanintézetekbe. Áldozatosan foglalkozik érdeklődő, tehetséges tanítványaival, akik közül többen is országos középiskolai versenyeken komoly eredményeket értek el. Bátyay Gyula a tantestület egyik meghatározó egyénisége. Kötelességtudatát, önállóságát, felelősségvállalását példaképül állíthatjuk”- írta róla Németh Zsolt igazgató. Bátyay tanár úr munkáját több kitüntetéssel is elismerték. 1984-ben miniszteri dicséretet kapott, 1988-ban a „Kiváló munkáért” járó kitüntető jelvényt vehette át, 2008-ban pedig a tantestületből és a diákokból választott bizottság neki ítélte oda a „Szakma kiváló művelője” című kitüntetést .

Bátyay tanár úr számára a Türrhöz való ragaszkodás egyszersmind a munka szeretetét is jelentette. Nemcsak a tanításban jeleskedett, de egyéb iskolai feladatait is példásan látta el. Osztályfőnökként mindig kiállt diákjaiért, ha kellett, a konfliktusokat is vállalta. Munkabírást és tudásvágyát bizonyítja, hogy eredeti szaktárgyai mellett később az ELTÉ-n a technika szakot is elvégezte s az informatika tanítására is vállalkozott. Hosszú időn át volt az iskola tűzvédelmi felelőse is. Ezt is, mint mindent, nagy odafigyeléssel és türelemmel végezte; mondhatni, ahogy a csillag megy az égen.

S persze tisztában volt azzal is, csak egységes tantestület képes igazán jól teljesíteni, ehhez pedig közös programokra van szükség. E kötetlen együttléteknek a kolbáskóstolástól a nőnapig ő volt az egyik kezdeményezője, megszervezője, lelke. Ezeken természetesen a 2010-es nyugdíjazását követően is részt vett. Csak a legutóbbiakról hiányzott, s ezt látva kezdtünk el igazán aggódni: elveszíthetjük őt.

Kedves Bátyay Tanár Úr! Kedves Barátom! Kedves Gyula!

Kollégáid nevében búcsúzom tőled. Hiszem: Lelked fönről tekint le ránk. Onnan figyelsz bennünket szeretetteljes kíváncsisággal, mint egykor. Ígérjük, megőrizzük emlékedet és továbbvisszük örökségedet.